

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3670

гр. София, 04.02.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в закрито заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **1080** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2-4 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от С. Б. П., ЕГН: [ЕГН], от [населено място], кв. Ч., [улица], чрез пълномощника му адв. Д. Т., с която се обжалва и иска спиране на т. 3 от Заповед № ЛС-06-6 от 23.01.2025 г., на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Искането за спиране изпълнението на заповедта се обосновава с доводи за неправилност и незаконосъобразност, като издадена в нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Счита, че отстраняването му от длъжност го лишава от възможността да сключва трудов договор, респективно да възникне друго служебно правоотношение, като по този начин същия е лишен от трудови доходи за неопределен период от време и го поставя в положение на несигурност, т. к. същия има малко дете на 3 години, и съпругата му е безработна, което от своя страна рефлектира негативно върху личната ми сфера, гарантирана от чл. 8 на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. По тези съображения иска предварителното ѝ изпълнение да бъде спряно.

Към искането си жалбоподателят е приложил и молба-допълнение.

Ответникът, Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е изразил становище за неоснователност на искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение и недоказаност на жалбата.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.12.2024 г. младши инспектор С. Б. П. – надзирател в ЗОЗТ „К.“ към затвора [населено място] е присъствал на инцидент с лишения от свобода П. П. Г., употребил е сила спрямо него и не е предприел мерки да докладва за това.

С обжалваната Заповед № ЛС-06-6 от 23.01.2025 г., на главния директор на Главна

дирекция „Изпълнение на наказанията“, на основание чл. 207, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал.12, чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, С. Б. П. е отстранен временно от длъжността младши инспектор-надзирател I-ва степен в ЗОЗТ „К.“ при затвора [населено място] I-ва категория, като е разпоредено на основание чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, да му бъдат иззети служебната карта и оръжие.

Като мотиви за отстраняването в заповедта е посочено, че служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина. С оглед заеманата от него длъжност и факта, че при изпълнение на служебните му задължения е в непосредствена контакт с лишени от свобода, включително и П. Г., които са били очевидци на инцидента. АО е приел, че заеманата от него длъжност му предоставя възможност да оказва влияние върху лишените от свобода, а повечето лица, от които следва да се съберат сведения за пълно и обективно установяване на действителната фактическа обстановка, изтърпяват наказание лишаване от свобода в ЗОЗТ „К.“ на чиято територия младши инспектор П. изпълнява служебните си задължения. АО е приел още, че с оглед на служебните му правомощия същия има непосредствен достъп до тях, а служебното му положение позволява да оказва натиск и въздействие върху лишените от свобода за промяна на даваните сведения и по този начин може да повлияе върху хода на дисциплинарното производство и да попречи за разкриване на обективната истина.

Настоящият състав на Административен съд София-град намира следното по допустимостта и основателността на искането:

Заповедта подлежи на предварително изпълнение по силата на закона - чл. 211, предл. 2 от ЗМВР. Разпоредбата предвижда, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание може да се обжалва по реда на АПК, а обжалването не спира изпълнението. Налагането на дисциплинарно наказание произвежда незабавно действие по силата на цитираната законовата норма.

Съдът след като съобрази, че е налице допуснато по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, същият е обжалван по съдебен ред и не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол по отношение на предварителното изпълнение, приема, че искането за спиране на предварителното изпълнение е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК дава възможност при всяко положение на делото, до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия да бъде спряно предварителното изпълнение ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Доказателствената тежест за установяване на предпоставките по чл. 162, ал. 2 от АПК - че наложеното дисциплинарно наказание може му причини значителна или трудно поправима вреда е за жалбоподателя.

Изискването на разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК за наличие на нови обстоятелства е относимо и когато предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на закона, както е в настоящия случай. Това означава, че законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени

интереси, като е постановил предварително изпълнение на всички заповеди за отстраняване на длъжност, издадени на основание чл. 214, ал. 2 ЗМВР. Необходимостта от защита на такива интереси са и материално-правните предпоставки, регламентирани в хипотезата на чл. 60, ал. 1 от АПК, при наличието, на които административният орган може да допусне предварително изпълнение на административния акт. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 вр. ал. 4 от АПК е съотносима към обезпечаване правото на оспорване и за оспорващия е без значение дали предварителното изпълнение на акта е допуснато от административния орган или от закона, тъй като правната му сфера и в двата случая се засяга еднакво. Следователно изискването за наличие на нови обстоятелства се отнася, както когато предварителното изпълнение на акта е допуснато с разпореждане, така и когато е допуснато от закона. В случая по делото не са ангажирани доказателства, установяващи настъпването на значителни или трудно поправи вреди за оспорващия, които ще настъпят в резултат от предварителното изпълнение на оспорения административен акт, които да могат да се противопоставят на защитимия обществен интерес.

В случая изявлението на жалбоподателя, че отстраняването му от работа ограничава конституционното му право на труд, поради неналичието на законовите предпоставки за това, не е достатъчно да доведе до извод у съда за обосновано предположение за настъпването на значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение на заповедта за дисциплинарно наказание. Дори да се кредитират твърденията в искането, че семейството му разполага единствено със неговата заплата, то следва да се отчете фактът, че дисциплинарното производство е ограничено по време. Освен това при всички случаи на отстраняване от длъжност държавният служител е лишен от възнаграждение за полагащия труд съгл. разпоредбата на чл. 214, ал. 3 ЗМВР, което е законодателно решение и незаплащането на възнаграждение е последица от изпълнението на заповедта, а в случай на отмяната ѝ за жалбоподателя ще е налице възможност да претендира обезщетяване на претърпените вреди. При издаване на заповедта по чл. 214 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган действа в условие на обвързана компетентност, тъй като отстраняването произтича от необходимостта да се осигури обективност и безпрепятствено протичане на дисциплинарното производство, като спирането на изпълнението на заповедта би обезсмислило целта на издаването ѝ.

Водим от изложеното, съдът счита, че изтъкнатите от жалбоподателя обстоятелства не са достатъчни да установят настъпването на значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение на административния акт.

В случая не са и налице и нови обстоятелства, за което липсват и твърдения, а наличието им е предпоставка за спиране на предварителното изпълнение на административния акт, липсата на която е достатъчно основание за отхвърляне на искането. Следователно не са налице материално-правните предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

По изложените съображения съдът приема за недоказано, че предварителното изпълнение на т. 3 от Заповед № ЛС-06-6 от 23.01.2025 г., на Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ би могло да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда.

Водим от изложеното, искането за спиране на предварителното изпълнение е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на С. Б. П., ЕГН [ЕГН], направено в жалба вх. № 2271/30.01.2025 г. за спиране предварителното изпълнение на т. 3 от Заповед № ЛС-06-6 от 23.01.2025 г., на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл. 207, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал. 12, чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, е отстранен временно от длъжността младши инспектор-надзирател I-ва степен в ЗОЗТ „К.“ при затвора [населено място] I-ва категория, като е разпоредено на основание чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, да му бъдат иззети служебната карта и служебното оръжие.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщаването му.

съдия: